

В. — Отъ коя станция се качиха най-много пасажери, които въ послѣдствие се указаха възстанници и отъ коя станция бѣха натоварени най-много сандѣци, изъ които сж били отпослѣ извадени оржжието и униформата?

О. — Повече отъ възстанниците се качиха отъ Гюргево, Турно Могурели и Бекетъ, а повечето отъ сандѣцитѣ бѣха натоварени отъ Гюргево и Корабия.

В. — Другитѣ пасажери бѣха ли заплашвани или ошетени отъ възстанниците и приблизително колко бѣхатие на парахода?

О. — Слѣдъ като се отказахъ отъ своята безполезна опозиция и се подчинихъ на тѣхната воля— прѣстанаха да заплашватъ както мене, така и служащитѣ и пасажеритѣ. Поврѣди и щети на пасажеритѣ нѣмаше.

В. — Какво направихте слѣдъ излизането на възстанниците, като пристигнахте на първата станция?

О. — Първата станция слѣдъ излизането на възстанниците бѣше Ломъ Паланка. Отъ тукъ азъ увѣдомихъ за станалото телеграфически уважаемата централна дирекция въ Виена и уважаемото параходно инспекторство въ Турно Северинъ; горѣпоменатия турски каймакаминъ се погрижи да увѣдоми своитѣ власти.

На първообразното, подписахъ капитанъ Дагобертъ Енглендеръ, командантъ на парахода Радецки.

II-ри Капитанинъ, Катерино Дойми, каза:

Около единъ часъ отъ Бекетъ слѣзохъ отъ командантския мостъ и отидохъ въ кабинета си.

Като излѣзохъ изъ кабинета, дойде насрѣща ми, съ бързи крачки, единъ човѣкъ, облеченъ въ униформа, украсена съ златни ширити и златна яка, подаде ми едно писмо, тури револвертъ си на гжрдитѣ ми и ми каза: азъ съмъ началникътъ на 200 души българ-